

Veseli otrok.

Otrok živim v veselji,
Šaljivo se igram,
Vse gre po mojej želji,
Ker v srci mir imam.

Prepévam pesni glasne,
Ko zjutraj se zbudím,
In kadar dan ugasne,
Odmôlim ter zaspím.

Ivan Miklošić.

Dober oče in gospodar.

Bogoljuben, miren in delaven človek ne opusti nikoli nobenega opravila, ki mu ga naklada njegov stan. On stori vse o pravem času in iz ljubezni do Boga, ter ne odlaga nobenega dela na drug dan, ako ga more denes lahko storiti; zato je njemu tudi nikoli nij dolg čas. S pridnimi rokami in s pôtnim obrazom služi sebi in svojim potrebnega kruha, ter se skrbno varuje vseh bedastoč, lehkomišljenega življenja in drugih pregreh, ki človeku toliko krat nakopljejo časno in večno nesrečo. Bogoljuben, miren in delaven človek opravlja dolžnosti svojega stanu potrpežljivo, natančno, zvestó in z veselim srcem, zavedajóč se, da je vse to, kar stori, koristno njemu in njegovemu bližnjemu, ter v blagor občega blagostanja.

Lep izgled, kako nam je treba delati iz prave čiste ljubezni do Boga, in izpolnovati dolžnosti svojega stanu, nam daje

Vrban Košutnik, pošten kmet, ki je živel pred več leti blizu Celja na Štírskem.

Oče mu je užé zgodaj umrl in Vrbanu je bilo treba prevzeti gospodarstvo. To nij bila lahka stvar, ker na hiši je bilo 3000 gld. dolgá, od katerih mu je bilo treba takó izplačati obresti. To mu je delalo tolike skrbi, da dolgo nij privoščil niti sebi niti svoji ženi kupice vina, bojéč se, da bi ljudje ne godrnjali; kajti povsod je bilo znano, da je prevzel mnogo dolga po očetovej smrti na svoje rame, a novih dolgov narejati si nij upal, naj si bi še tako težko izhajal. Ali kaj ne premore prava krščanska vera, véstno izpolnovanje svojih dolžnosti, zatajevanje samega sebe in prava resna volja!

Vrban Košutnik je bil užé od mladih nog navajen vsacega dela. Část njegove hiše, pošteno in pravno življenje, to mu je bilo nad vse. Izogibal se je pijančevanja in slabih tovarišij, ter nij nikoli posedal po krčmah in igral, kakor to delajo nekateri nemarni gospodarji, ki pijejo in igrajo po cele noči, a to še celó za tuje denarje, ne vedóč, da je vsak igravec neusmiljen pokončevalec svoje časne in večne sreče. Ko je po očetovej smrti prevzel veliko gospodarstvo, treba se mu je bilo oženiti. Za ženo si je izbral pošteno, bogoljubno, delavno, zadovoljno in potrpežljivo kmetško dekle, o katerem nij bilo slišati niti najmanjšega madeža v celej fari. Ž njo je živel veselo in zadovoljno. Bog jima je dal sedem otrok: štiri dečke in tri deklice, ki so bili vsi, kakor njih stariši, čvrsti in zdravi na duši in telesu.